

VIII.

ПАЛАТЪТЪ НА ГЕРЦОГЪ Д'-УСЕДА
ВЪ МАДРИТЬ.

Герцогъ д'-Уседа живѣяше въ Мадрить на улицата Фуенъ-Карраль, въ палатъ повече широкъ отъ колкото изъящень.

Той не живѣяше заедно съ баща си герцога де-Лерма. Имаше си свое жилище, свой Дворъ, свои льстецы, и може бы и особны намѣренія.

Ако и много богатъ, считахъ го за сѣхперникъ, но истинно е че сичкыйтъ свѣтъ бы са виждалъ такъвъ предъ герцога де-Лерма. Но той живѣяше великолѣпно; а Пикильо смутенъ вече, еще повече са стреснѣ като видѣ у входа на палата рой отъ офицеры, слугы, клеветы и други отъ сѣкый редъ челоуѣцы, съ видѣ смиренъ, благоговѣнъ, покоренъ, съ шапкытъ имъ въ рѣжа, ако и да немаше тамъ никой когото да поздравѣтъ.

Като са обърнѣ къмъ едного, на когото облеклото бѣше обшито съ злато по сичкытъ шевове, и държѣше алебарда, понята го съ свѣливиъ гласъ, ако е възможно да види Н. Превъсходителство.

Съ глава надигнѣта и съ видѣ дерзкъ вътарьтъ удари съ алебардата си по мрамора подъ краката си, искашли са нѣкакъ господарскы и отговори:

«Негово Превъсходителство герцогъ д'-Уседа не е тукъ.

— Ще са върнѣ пакъ,» отговори Пикильо.

И са върнѣ въ кѣщата на донъ Фернанда д'Алвайда.

Послѣднѣйтъ, подиръ половинъ часъ свижданье съ герцога де-Лерма, бѣ заминѣлъ за Валядолидъ, дѣто са намѣрваше тогасъ Дворьтъ; той заповѣдалъ да служѣтъ и угодяватъ на господина Аляга въ кѣщата му, като на него сжщя.

Господинъ Аляга, самъ въ прекрасната онѣзи кѣща, стопяванъ отъ скърбъ, която не можаше да у-